

עין משפט
נר מצוה

קב א ב ג ד מיי פ
החלכות שבנים הל' ג ד
סמג עושן שטנען ח"מ
יטען קעגן פערד :
קב א מיי שם הל' :
טועש' שם סעי' ה' :
קד א מיי שם הל' ו טועש'
שם סעי' ו :
קה א מיי שם פ"ה הלכה
ט סמג שם טועש'
ח"מ ס' קעגן פערד :
קו ח ט מיי שם פ"ב
הלכה ח סמג שם
טועש' ח"מ ס' קעגן פערד :
קז א מיי שם פ"ה הל' טו
סמג שם טועש' ח"מ
ס' קעגן פערד :
קח ב ד מיי שם הל' טו
טועש' שם סעי' ה' :

זוספ רעז"י

אכסדרא דבי רב. שיש לה ד'
דפנות אלף שאין מגיעות לסכך
(מנחות לג:). אינדרונא.
קמבר"ל (שם). באכסדרא
רומייתא. עשייה חלונות חלונות
וקורין לויאי" (שם).
מכאן שייך לעמוד הבא

[illegible]

רבינו גרשום

המסכרסרסר יבדו רשומות
המלמרים שיש להן פלומה
הסכסך (כס) ודפון רביעת אמה
מנעת כס משום שיהא אורה
מנעת אותה מסכרסר ש לו
המסכרסר ומסכרסרן מסכרסר
אחרתהו את מלמליהו הוא
ל: אמות:
המסכרסר ומנעתהו ריש לה
החצות מנעתהו מסכרסר
רביעתהו מנכות וכונין עליה
פני כולה חלונות גדולות
על פמין ענין אותה שקרין
קלוטושי"ח ופחת מאמצית
אחתהו מנעתהו מנכות על
החצות ש לו רי אמות לאור
ישיה סביב חלונות
גדולות אבל לא לאסכרסר
העומדת על קנדסין. (ללומר)
המסכרסר ש לו רי אמות כסכרסר
מנעתהו חנין עליה שיש לה
ותפחיתו לו כס כבורה את
ועשין ויתרסר נסר אתר

[illegible]

(א) הוא ר"ת כן פי' המורה. (ב) הוא ר"ת לא מפי המורה.

٤٨:

דבא אפשר דמיייל צוואי ומפרק. פרש"י דסנת אכסדרה ר' חזן לה דפנות כלל וגרס נמי בסוף פ' כל גגות (פירושין דף ז': ושם ד"ה בשמי) כי לית ליה לשמואל פי מקרה גד' אבל בג' אית ליה פירוש באכסדרה שאין לה דפנות כלל לית ליה לשמואל פי מקרה יורד

אבל מיוחד ליה פית
אמות לפני פתחו א
אין לה ד' אמות מ
משאו הכא אפשר
מתיב רב ששת א
שערי אכסדראות יש
ההיא ⁽⁶⁾ באכסדרה ד

מפלגת "הרפורמים" אידרונ' מעל
יש להן ד' אמות יהויו
למרפסת אין להן אס
מיניה ר' יוחנן מר'
יש לו ד' אמות או אין
מאי משום פירוק מז

ממפס ויורד בעא
בית חציו מקורה וזא
אמות או אין לו ד"א
לא מבעיא קירוי
לגואי ומפרק אלא
אפשר דעייל לגואי
הונא ^(ג) מרבי אמי
להחזיר פתחו למבוי
עליו או אין מעכב
מעכבין עליו אכסניא
או לפי פתחים מח
אדם מתחלקת תניא
מתחלקת לפי פתח
אדם אמר רב הונא
לסתום כנגד פתחו
ששמרה עליהן אז
חצרות פתוחות למב
החיצונה והחיצונה
ותשאר משתמשות
משתמשת לעצמה ו
נמצאת פנימית
ומשתמשת עם כל
דתניא אחד מבני
למבוי פתחו אין
ובקש לחזור אין
דברי רבי ר"ש בן
הפירות למבוי כול
עם זו חצרות מאן דכ
והכי קתני וכן חמש
כולן משתמשות ע
משתמשת לעצמה ו
בן אלעזר אומר חמש
כולן משתמשות ב
סתום ובקש לפתחו
עליו אמר רבא לא
פצימיו אבל פרץ
מעכבין עליו א"ל אבי

עמה וחילונה משתמשת
לעצמה שאינה משתמשת

ומפרסת לא אות' ד' בתמים של עלייה
אורבה של עלייה שמשמין דרך הקו
שום חזקת אותו לול אינו נוטל ד' אמות
מן הירושין בית שחצי קורה וחצי
לו ד' אמות באותו ד' אדלמא קנה וד' חצי
היה אותו חצי (קורה) [קיר] בלפי פנים
דאינו נוטל ד' אמות בחצר מתוך הדכא
ד חרץ חצר וד' חצי שחצי קורה ד' חצי
ל' שאחורי הכותל שאינו קורה ומפך
יצא לסתם תחתו מיכן ולפתחו למבוי
אין הואיל יצא עתה אל הוויזק באותו
ליתן להם ליבנה ופרנסה השתא ב' חצי
חצי שנתו לו ב' חלקים מן האכסניא

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

אכל מיוחד ליה פיתא. שהיה לו פתח לנסוק ביתו אלל החפירה ודקר אותו פתח היה רגלו להשליך הגרעינין ולטעון אין לו בשר בצביל החפירה אלא ד' אמות שלפני אותו פתח: אכדורה. שיש ו' לו מן הפתח לחצר: אין לו ד' אמות. בחזקת החצר: טעמא אמור רבנן שיש לו פתח בית ד' אמות

בזהר: משום פירוק משאו. שפרק
זיט משאו מעל חמורו לפי ששם
זיט איזו פניו מכלים וזי אפסר
להניס חמור עס משאו בזיט לפרק
לשם: הכא. באכסדרה כיון
א דאית לה דפנות אפסר דמעיל
לגאון מפרק: אכסדרה דבי רב.
דפנות קציב לה אלא שמוקפות
חלונות: אכסדרה רומייתא. מוקפות
דפנות ומכות שאין מגיעות לתקרה:
זיט שערי. זיט קטן שלפני פתח
טרקלין וקורין לה פורקא בלש"י.
מרפסא. בלויז"ר אדרכה פתחי
עליה שמוחין לו וכוון עולין דרך
סולם אחד שקורין דגריז"ד: אין לון
אלא אכסד אמוס. אין בינו אלא
אמוס וכוון עולין דרך סולם אחד
שקורין דגריז"ד: אין לון

רגלי הקוסם: נול של תרנגולין.
צית קטן שמגדלין בו תרנגולין ויש
בו פתח לחצר: יש לו ר' אמוס.
בחצר או לא: מטפס ועולה. התרנגול
מטפס וטווח ועולה דרך ראש הכותל
למוך הלול: צית חצוי מקורה כו'.
לפתח לחצר יש לו ר' אמות בחצוי.
או לא: לא מקורה קירוי מחצוי.
והחצי שאינו מקורה ללד החצר דאין
לו ארבע אמות בחצר דהא אפשר
דעמילי תמור בתשמו' ויפרקם שני
שאין דרך לתת כלים (בחסר ששני
מקורה: אלא אפי' קירוי ללד החצר.

וּגְלוּיָיו לָלֶד פִּינִים נָנִי אֵין לוֹ ד' אֲמוֹת
דְּהֵא אֲשֶׁר דַּמְעִיל חֲמוֹר עַד הַבֵּילִי
וּמִפְּרָק: **לְמַצּוֹי אַחֵר.** כְּגוֹן בֵּית
שֵׁי מְצֻאוֹת: **בְּנֵי מַצּוֹי מַעֲכָבִין.**
(י) אֲבִי מַצּוֹי אַחֵר שְׁאִינוּ גִּלְגָּל אֵל
אֲרַסְנָיָא. חֵיל שֶׁל מֶלֶךְ הַמוֹטֵל עַל בְּנֵי
הָעִיר לָתֵת לָהֶן אֲרַסְנָיָא בְּצִיחִיָּה:
לְפִי בְּנֵי אֲדָם. הַדְרִים בְּצִיחִיָּה:
מַחֲלָקִים לְפִי פִּסְחִים. לִזְלֹזֶל שְׂדוֹת
לְפִי שְׂדֵרֵךְ פִּסְחִים הַשְּׁלִיכֵי שֶׁס'
שְׁנַעֲשִׂית אֲשֶׁפֶה: **שָׂקֶשׁ לִסְרוֹס כִּנְגַד**
פִּסְחוֹ. לְהִסָּק מַחֲלָה קִצְיוֹת דִּילֵא
שֵׁשׁ לוֹ בְּצִמְדֵי כִּנְגַד פִּתְחוֹ: **שִׁמְרָה**
עֵלִיִּים. דִּדְרֵךְ. לְהִסָּק מֵרֵאשִׁי
(יז) עַד זֶה סוֹפּוֹ לְרִיךְ הַלֵּךְ קִצְיוֹ
הַמַּחֲלָה: **חֲמֵשׁ חֲלוֹרוֹת הַפִּתּוּחוֹת**
לְמַצּוֹי. זֶה אֵלֶּל זֶה לְהִכְרִיז וְסֵמֶל
מִקְצוֹת סוֹמְרִין כִּדְּסוֹן אֲשֶׁר
נִבְרָאוּ פִתּוֹ לִרְיָה: **כּוֹלֵם מַשְׁמַשְׁתָּ**
בְּצִמְדֵי עַם הַחֲלוֹלִים. כִּנְגַדֶּה שְׁהִי
לְכוֹלֵם יֵשׁ דְּרֵךְ בְּצִמְדֵי לֵאמֹר דְּרֵךְ
רֵאשִׁי לְרִיכִי וְכֵן שֵׁשׁ לוֹ דְּרֵךְ יֵשׁ לוֹ
שְׁמַיִם שְׁאִינוּ מַעֲכָב דְּרֵךְ. הַמַּצּוֹי:
וְהַחֲלוֹלִים מַשְׁמַשְׁתָּ עֲלֵהֶם. כִּנְגַדֶּה
בְּרֻחַת הַמַּצּוֹי אֵלֶּל לֹא כִּנְגַד חֲצֻחוֹת
שְׁאִין לֵה עֲלִיָּהן דְּרֵךְ: **מַשְׁמַשְׁתָּ לְעֲצָמָה.**
לְבַדֶּה וְקִשְׁיָא לְרַב הוּאֵה דְּאִמְר כּוֹלֵן
וּמַעֲכָבִין וְהַחֲלוֹלִים מַעֲכָבִין עַל
הַפִּינִיִּים אִפִּי: **פִּסְסוֹס.** שְׁהִי לֹא
מִקְדוֹס פִּתּוֹ פִּתּוֹ וּמִסְמוֹ וְלֵאמֹר

וזמן נמלך לפותחו: כולם משתמשים במצוי. בכל המצוי ואפי' חילון על הפנימי: שלא פרץ פלימיו. כשנכתם פתחו לא סלק מזוחו (1) ומשקוף ומפתן דגלי דעמיה דלא סלק נפשיה וסופו לפותחו לאחר זמן:

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) [מנחות לג, ב] [תרגום של
החדרה אידרון, ג] [ז"ל דאין],
(ד) [בדפויי בחאי ועי' רש"ש],
(ה) [ז"ל אחרת ועי' רש"ש],

הגהות הב"ח

(א) גמרא היא ארבעה א'
חמש נחם פתוחים
מפרסת: (ב) שם ר"ה מרב
אמי כל"ל וזות י' נמחק:
(ג) רש"י ד"ה אכסדרה שם
לה פתח חלול ר"ה שם י'
וזה י' נמחק: (ד) שם י' מני
האחר כל"ל: (ה) ד"ה שמרנה
כ"י ההולך מראש לצד סופ'
כל"ל וזה י' נמחק: (ו) ד"ה
של פך וכו' מזוזו ומשקופו
ומפתחו דגלי:

לעזי רש"י

. אכסדרה. אלו

דגרי"ד מערכת מדרגות.

סוף תוספות

בבקעה. עפ"י

שחוכתי [לגבי רבי אסי]
דחתי הוה, אחד רב אמי
דחתי רבי אסי, הכי נמי
הוה אחד רב אמי ואחד
רבי אמי. שיעמק גסס
מס' סל"ט. ג. ואמר
בבבבב [דהוה] לכל
בני אדם, שכל הקודם
הם וכו'. נמצא. וש"ס.
ד. ולהוציא מכלל המבוי.
ש. ה. כי שכולהו המבוי
ויהיה בו דוק מפני ב"א לא
יוכלו לעבור ויארצו להם
הדרך. ירענא.

שני בתים: זבל ש

ז"י פתחים מתחלק. שאם הי

פתחו. וספרציאל בן אבנר
 חלקו ושל נעם חתום וכו'
 פ' שנים וכו' ונשל
 האחרון כל שיעור השלשים וכו'
 מציאם הובל' לטסום כנגד
 פתחו. שיעור שיש לו לפתח ר'
 אבותבצור קני' של כל פתח
 אבות כמבדו וכו' בקש
 לסתום אותו ר' אבות וכו'
 הורקדן בורר קני' מבדו שכוני'
 מעבכין ושלשספרה כל וכו'
 חלקו לקרקע אותו סתום
 (מבדו): ר' צורתו וכו' ובדו
 תחתותו לכבדו
 הסמכור וכו' הרבים קריה
 חצונה ואתה שכוף הכבדו
 נגדו את קרוה עמיתו וכו'
 ח' משמשתם ע' וצריכת
 כלומר שיש לו חצול ושות' וכו'
 וכן פתח חצונה חצונה
 משמשתם חצונה שישאה
 לטסום כנגד פתח הדי' ארס
 חצונהמשמשתם וכו'. הדי' ע'
 השאה משמשתם ע' והדי'
 שכוני' לפני פתחה שישאה
 חצונה לעצמה חצונה
 לסתום ר' אבות נגד פתח
 משמשתם ע' וצריכת
 שספקת ר' אבותחצונהחוק.
 נמצאת הפנימה שכוני'
 וצדו משמשתם ע' כל
 שכוני' עתיון לרשמתם
 לעצמה שכוני' ר' אונא:
 חסורו מיוחסת וכו' חני'
 חצונה מיוסר וכו' חני'
 חצונה חצונה חצונה
 משמשתם חצונה חצונה
 ע' כלן וכו' ר' דבאי ר'
 מעבכ' עליו [בן] חמבדו לטסום
 ר' אמות וכו' חני'
 אומר כון כולם משמשתם
 חצונה כון כולם שיהדי' שיש

ליה כר"ש בן אלעזר. (6) כפ"ה.
מה דאין לה רשות לעבור דרך
שם (לו) לעבור עליה. אבל אם
לעבור עליהן. וכו' וסבמלי וכו'
ותי שיהי פנימית דהשתא נמצא
פני עצמה כדי שלא יעבור וכו'
אז לאמא דאמר אחד מבני מבוי
זה על זה לסתום מפני שמרבה
הון ורשות לעבור ולסתום בפני
הבית דאית לכולן שם למבוי
וליה פתח בפני כולן כך כולן
שאם היה פתח פתוח לכתחילה
למלי. אמר רבא לא שנו דאין

